

हण्कुटी, स्त्री, (हणाच्छादिता कुटी ।) हणा-
च्छादितग्रहम् । तत्पर्यायः । कायमानम् २ ।
इति त्रिकाण्शेषः ॥ हण्गौकः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
हण्कूर्मः, पुं, (हण्गस्य कूर्म इव ।) तुम्बी । इति
शब्दमाला ॥
हण्केतुः, पुं, (हण्केतु केतुर्ध्वज इव ।) वंशः । इति
हारावली । १०८ ॥
हण्केतुकः, पुं, (हण्केतु + स्वार्थे कन् ।) वंशः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गोधा, स्त्री, (हण्गस्य गोधेव च्चुदत्वात् ।)
चित्रकोलः । ककलावः । इति मेदिनी । घे,
४६ ॥ हण्जलौका । इति केचित् ॥
हण्ग्रन्थिः, स्त्री, (हण्गस्य ग्रन्थिरिव ग्रन्थिर्यस्य ।)
खर्गजीवन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्ग्राही, [न] पुं, (हण्गं गृह्णातीति । ग्रह +
शितिः ।) नीलमणिः । इति राजनिर्घण्टः ॥
मणिविशेषः । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥ काफुर-
दाना इति भाषा । तत्पर्यायः । शूकापूटः २
हण्गमणिः ३ । इति हारावली ॥
हण्गमभा, [न] त्रि, (हण्गं जन्मो भक्ष्यं यस्य ।
“जन्मा मुहरितहण्गसोमेभ्यः ।” ५।४।१२५।
इति निपातनात् साधुः ।) हण्गमचकः । (हण्ग-
मिव जन्मो दन्तो यस्य ।) हण्गवर्णदन्तयुक्तः ।
इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
हण्गता, स्त्री, घट्टः । (हण्गस्य भावः । हण्ग +
भावे तल् ।) हण्गलम् । इति मेदिनी । ते,
११३ ॥
हण्गदमः, पुं, (हण्गप्रधानो दमः । हण्गमिव दमो
वा ।) तालः । गुवाकः । ताली । केतकी ।
खर्जूरः । खर्जूरी । नारिकेलः । हिन्तालः ।
एषां नियोगगुणाः । शीतलत्वम् । लघुत्वम् ।
मोहनत्वम् । बलकारित्वम् । च्चुदात्वम् । हण्गा-
सन्नापनाश्रित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गधान्यं, स्त्री, (हण्गनहुलं धान्यम् ।) धान्य-
विशेषः । उद्दिधान इति भाषा । तत्पर्यायः ।
नीवारः २ । इत्यमरः । २ । ६ । २५ ॥
हण्गध्वजः, पुं, (हण्गेषु ध्वज इव दीर्घत्वात् ।)
वंशः । इत्यमरः । २ । ४ । १६० ॥
हण्गनिम्बः, पुं, (हण्गाकारो निम्बः ।) नेपाल-
निम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गपत्रिका, स्त्री, (हण्गस्यैव पत्रमस्यस्याः ।
ठन् टाप् च ।) इच्छुदर्भा । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गपत्री, स्त्री, (हण्गमिव पत्रमस्याः ।) डीष् ।
गुण्डाश्रिणी । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गपुष्यं, स्त्री, (हण्गस्य पुष्यमिव ।) हण्गकुङ्कु-
मम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गपुष्पी, स्त्री, (हण्गमिव पुष्यमस्याः ।) डीष् ।
विन्दरपुष्पीट्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गपुली, स्त्री, (हण्गस्य पूलः संहतिर्यत्र । ततो
गौरादित्वात् डीष् ।) हण्गनिर्मितत्वादस्य तथा-
त्वम् ।) चषा । इति हारावली । १६६ ॥
चांच इति भाषा ॥

हण्गमणिः, पुं, (हण्गेषु मणिः ।) हण्गयाही ।
इति हारावली । २१६ ॥
हण्गमत्कुण्डः, पुं, लयकः । इति त्रिकाण्शेषः ॥
जामिन् इति भाषा ॥
हण्गराजः, पुं, (हण्गेषु राजते शोभते इति । राज
+ अच् ।) हण्गानां राजा वा समासे टच् ।)
तालट्टः । इत्यमरः । २ । ५ । १६८ ॥ (यथा,
आर्यासप्तशत्याम् । ५।६७ । [लज्जम् ।
“श्रीः श्रीफलैज राण्यं हण्गराजेनाख्यवान्भतो
कुचयोः सन्धक् सान्धात् गतो घटञ्चक्रवर्तिलम्”)
नारिकेलः । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गवल्गजा, स्त्री, (हण्गरूपा वल्गजा ।) वल्गजा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गवीजः, पुं, (हण्गस्य वीजमिव वीजमस्य ।)
श्यामाकः । इति रत्नमाला ॥
हण्गवीजोत्तमः, पुं, (हण्गवीजेषु उत्तमः ।)
श्यामाकः । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गशीतं, स्त्री, (हण्गेषु शीतं शीतलम् ।) कत्तृ-
यम् । गन्धहण्गम् । इति रत्नमाला ॥
हण्गशीता, स्त्री, (हण्गेषु शीता शीतला ।) जल-
पिप्ली । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गशून्यं, स्त्री, (हण्गेन शून्यम् ।) मल्लिका ।
केतकीफलम् । इति मेदिनी । ये, ११६ ॥
(एतद्गुण्या यथा,—
“नीपं सभागं व पीलु हण्गशून्यं विकङ्कतम् ।
प्राचीनामलकश्चैव दोषप्रहृरहारि च ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने सप्तविंशोऽध्याये ॥)
हण्गरहिते, त्रि ॥
हण्गषट्पदः, पुं, (हण्गमिव षट् पदा यस्य ।)
वरोलः । इति हारावली । २१७ ॥ बोलता
इति भाषा ॥
हण्गसारा, स्त्री, (हण्गवत् सारो यस्याः । असा-
रत्वात् तथात्वम् ।) कदली । इति हारा-
वली । १०५ ॥
हण्गसिंहः, पुं, (हण्गेषु सिंह इव तन्नाशकत्वात् ।)
कुटारः । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥
हण्गहर्माः, पुं, (हणाच्छादितो हर्माः ।) हण्ग-
युक्ताङ्गलिका । अङ्गलिकोपरि हण्गनिर्मित-
ग्रहम् । तत्पर्यायः । मयटः २ । इति हारा-
वली । २२३ ॥
हण्गङ्गिपुः, पुं, (हण्गरूपोऽङ्गिपो ट्टः ।) मन्था-
नकहण्गम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गायिः, पुं, (हण्गजातीऽयिः ।) श्राकपाधिष्ववत्
समासः ।) हण्गजातायिः । तत्पर्यायः । वत्-
सनः २ । इति त्रिकाण्शेषः ॥
हण्गाङ्गनः, पुं, (हण्गमिव अङ्गनो ज्येष्ठो ।
हण्गवद्वाहतिवाहस्य तथात्वम् ।) ककलासः ।
इति त्रिकाण्शेषः ॥
हण्गाटं, स्त्री, (हण्गेषु आटं पृष्टत्वात् ।) पञ्चत-
हण्गम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गान्, स्त्री, (हण्गेषु अन्तम् ।) लवणहण्गम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

हण्गाटकः, [ज] पुं, (हण्गेषु अटकमिव रक्तवर्ण-
त्वात् ।) हण्गकुङ्कुमम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गोच्चः, पुं, (हण्गेषु इच्छुरिव ।) वल्गजा । इति
राजनिर्घण्टः ॥
हण्गोत्तमः, पुं, (हण्गेषु उत्तमः ।) उल्लसलहण्गम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गोद्भवः, पुं, (हण्गेः वह उद्भवतीति । उत् +
भू + अच् ।) नौवारः । इति राजनिर्घण्टः ॥
हण्गौकः, [व] स्त्री, (हण्गनिर्मितमौको वसति-
स्थानम् ।) कायमानम् । हण्गनिर्मितग्रहम् ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । ६२ ॥ खड्गुया चर इति
भाषा ॥
हण्गौषधं, स्त्री, (हण्गात्मकं औषधम् ।) एल-
बालुकाख्यगन्धद्रव्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
हण्गा, स्त्री, (हण्गानां सम्बन्धः । “पाशादिभ्यो
यः ।” ४।२।५६ । इति यः ।) हण्गसम्बन्धः ।
इत्यमरः । २ । ५ । १६८ ॥
हतीयः, त्रि, (त्रयाणां पूरणः । त्रि + “त्रेः सम्पू-
वारणञ्च ।” ५।२।५५ । इति तीयः सम्पू-
वारणञ्च ।) त्रयाणां पूरणः । इति आकर-
णम् । तिसरा इत्यादि भाषा । (यथा, मनुः ।
२।३५ ।
“चूडाकर्म्म द्विजातीनां सर्वेषामेव धर्मतः ।
प्रथमेऽब्दे हतीये वा कर्मणं श्रुतिचोदनात् ॥”)
हतीयप्रकृतिः, स्त्री, हतीयया प्रकृतिः । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥
हतीय्या, स्त्री, (त्रयाणां पूरणी । त्रि + “त्रेः
सम्पूवारणञ्च ।” ५।२।५५ । इति तीयः
सम्पूवारणञ्च । ततश्चाप् ।) तिथिविशेषः ।
सा चन्द्रमण्डलस्य हतीयकलाक्रियारूपा तत्-
क्रियोपलक्षितः कालो वा । इति तिथ्यादि-
तत्त्वम् ॥
अस्यां जातस्य फलं यथा,—
“सकलगुणगभीरो भूमिपालानुरागो
पवनगरविगाही सर्वलोकोपकारी ।
परविषयनिवासी कौतुकी सद्यषादौ
भवति निखिलविद्यो यस्तृतीयप्रासृतः ॥”
इति कौडीप्रदीपः ॥
सा वैशाखस्य शुक्ला अक्षयहतीय्या । यथा,
स्रुतिः ।
“वैशाखे मासि राजेन्द्र ! शुक्लपक्षे हतीयिका ।
अक्षया सा तिथिः प्रोक्ता कृत्तिकाश्री-
युता ॥
तस्यां दानादिकं पुण्यं अक्षयं समुदाहृतम् ॥”
भविष्ये ।
या शुक्ला कुवशाह्नी । वैशाखे मासि वै तिथिः ।
हतीय्या साक्षया लोके गोत्रोत्प्रेरिभिवन्दिता ॥
योऽस्यां ददाति करकान् वारिवाणसमन्वितान् ।
स याति पुरुषो वीर ! लोकान् वै हेममालिनः ॥
करकान् कुम्भान् । वाजमन्त्रम् । हेममालिनः
सूर्यस्य ॥ ब्रह्मपुराणे ।
“यः पश्यति हतीय्यायां कृष्णं चन्द्रमक्षयितम् ॥